

- 2) Αρκεί, για την κοινωνική σκοπιμότητα της οδηγίας, να χρησιμοποιεί η εθνική ρύθμιση την αρχική μισθολογική απαίτηση ως απλό μέτρο συγκρίσεως για τον προσδιορισμό, δια παραπομπής, της παροχής την οποία εγγυάται ο οργανισμός εγγυήσεως ή απαιτείται η απαίτηση του μισθωτού από αμοιβές έναντι του αφερέγγυου εργοδότη να προστατεύεται χάρη στην παρέμβαση του οργανισμού εγγυήσεως, εξασφαλίζοντάς της περιεχόμενο, εγγυήσεις, χρόνο και τρόπο ασκήσεως ανάλογο με αυτό που αναγνωρίζεται σε οποιαδήποτε άλλη εργασιακή απαίτηση στο πλαίσιο της ίδιας έννομης τάξεως;
- 3) Επιτρέπουν οι αρχές που απορρέουν από τις κοινοτικές ρυθμίσεις, και ιδίως οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, την εφαρμογή στις ανεξόφλητες απαιτήσεις των μισθωτών από αμοιβές για την περίοδο που διέπεται από το άρθρο 4 της οδηγίας 80/927, καθεστώς παραγραφής λιγότερο ευνοϊκό από το καθεστώς που ισχύει για απαιτήσεις ανάλογης φύσεως;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 21 Φεβρουαρίου 2008 — The Queen κατόπιν αιτήσεως του Christopher Mellor κατά Secretary of State for Communities and Local Government

(Υπόθεση C-75/08)

(2008/C 107/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίων: Christopher Mellor

Εφεσίβλητος: Secretary of State for Communities and Local Government

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Υποχρεούνται τα κράτη μέλη, κατά το άρθρο 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ (²) και 2003/35/ΕΚ (³) (στο εξής: οδηγία), να θέτουν στη διάθεση του κοινού τους λόγους για τους οποίους θεωρούν ότι δεν απαιτείται να υποβληθεί ορισμένο

σχεδιαζόμενο έργο στην προβλεπόμενη στα άρθρα 5 έως 10 της οδηγίας εκτίμηση;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αυτή το περιεχόμενο του εγγράφου της 4ης Δεκεμβρίου 2006 της αρμοδίας υπουργού;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, ποια είναι η έκταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως στο πλαίσιο αυτό;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ 175, σ. 40).

(²) ΕΕ L 73, σ. 5.

(³) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 2003 σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ (ΕΕ L 156, σ. 17).

Προσφυγή της 29ης Φεβρουαρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-94/08)

(2008/C 107/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και L. Lozano Palacios)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εμμένοντας με τη νομοθεσία του στο ότι απαιτείται η ισπανική ιθαγένεια προς άσκηση των επαγγελματιών του πλοιάρχου και του υποπλοιάρχου σε όλα τα πλοία υπό ισπανική σημαία πλην των εμπορικών πλοίων εκτοπίσματος μικρότερου των 100 τόνων που μεταφέρουν φορτίο ή τουλάχιστον 100 επιβάτες, τα οποία διακινούνται αποκλειστικά μεταξύ λιμένων ή σημείων που βρίσκονται σε περιοχές στις οποίες η Ισπανία ασκεί κυριαρχία, κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, από το άρθρο 39 ΕΚ·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την ισπανική νομοθεσία, τα επαγγέλματα του πλοιάρχου και του υποπλοιάρχου σε όλα τα πλοία υπό ισπανική σημαία, πλην των εμπορικών πλοίων εκτοπίσματος μικρότερου των 100 τόνων, που μεταφέρουν φορτίο ή λιγότερους από 100 επιβάτες, τα οποία διακινούνται αποκλειστικά μεταξύ των λιμένων ή των σημείων που βρίσκονται σε περιοχές στις οποίες η Ισπανία ασκεί κυριαρχία, κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, πρέπει να καταλαμβάνονται από Ισπανούς πολίτες.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η γενική απαίτηση της ισπανικής ιθαγένειας για τα προαναφερθέντα επαγγέλματα παραβαίνει το άρθρο 39 ΕΚ και δεν δικαιολογείται από την παρέκκλιση που αναφέρει η παράγραφος 4 του άρθρου αυτού. Η ερμηνεία της Επιτροπής επιβεβαιώθηκε, μεταξύ άλλων, με την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-405/01 ⁽¹⁾, με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι το περιεχόμενο της παρεκκλίσεως αυτής πρέπει να περιορίζεται στο αυστηρώς αναγκαίο για τη διαφύλαξη των γενικών συμφερόντων του οικείου κράτους μέλους και, όσον αφορά τις προαναφερθείσες θέσεις, τα εν λόγω συμφέροντα δεν μπορούν να τίθενται σε κίνδυνο αν οι προνομίες της δημόσιας εξουσίας ασκούνταν μόνον κατά τρόπο σποραδικό ή και κατ' εξαίρεση από τους πολίτες άλλων κρατών μελών. Το Βασίλειο της Ισπανίας δεν τροποποίησε τη νομοθεσία προς την κατεύθυνση που ζήτησε η Επιτροπή, μολονότι είχε δεσμευθεί να προβεί στις πρόσφορες τροποποιήσεις με την απάντησή της στην αιτιολογημένη γνώμη.

⁽¹⁾ Απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-405/01, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (Συλλογή 2003, σ. I-10391).

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας**(Υπόθεση C-107/08)**

(2008/C 107/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και A. Alcover San Pedro)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2005, για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/32/ΕΚ σχετικά με την περιεκτικότητα των καυσίμων πλοίων σε θείο ⁽¹⁾, ή παρλείποντας να ανακοινώσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 11 Αυγούστου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 191, σ. 59.